

Alles gaat voorbij

voor Tiago en Matias

*Jongens, remember:
All things are possible*

*Voor Marc Hermans, mijn compagnon de route van decennia
Voor Arie, onze reisgezel voor wie het te vroeg voorbij ging*

*voor J&J
voor Nicole en Johan*

voor Carla

*(Aguarre-me este noite
Que amanhã não estou aqui)*

Alles gaat voorbij

Ben van Praag

*I was feeling kind of seasick
But the crowd called out for more
(Procol Harum)*

*All things must pass
None of life's strings can last
(George Harrison)*

*I've been listening to your show
On the radio
And you seem like a friend to me
(Charlie Dore)*

*I guess nothing can last forever
(Bryan Adams)*

*The bright good morning voice
Who's heard but never seen
(Harry Chapin)*

*Symbool voor de collega, zend uit!
(MT Freeman)*

Teksten: Ben van Praag 2004-2023
Omslagontwerp: Anna Continua
Foto auteur: Marc Hermans
Website: www.allesgaatvoorbij.be
Podcast: www.tivoliroad.be
e-mail: ben@tivoliroad.be
ISBN: 978 94 0379 871 4

© *Eric Van Houte 2025 – Tweede druk*

*Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
gekopieerd, gedeeld of verspreid zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.*

1 In het begin was het woord

(2 augustus 2004)

Al 20 jaar heeft het computervirus mij te pakken.

Mijn eerste was een Commodore 64. Mijn huidige is een Acer Travelmate.

Mijn eerste verbinding met de buitenwereld ging via een 300 baud modem. Mijn huidige verbinding gaat via de kabel.

Het wordt tijd dat ik internet en mijn pc eens gebruik om een beetje van mezelf bloot te geven.

We zullen zien wat het wordt.

2 Over goede voornemens en zo

(3 augustus 2004)

Blog heb ik altijd al een afschuwelijk trendy woord gevonden.

Het doet me denken aan buitenaardse gedachten. *It's life Jim, but not as we know it!* Ik beloof dan ook dat ik dat woord nooit meer zal gebruiken. Zelfs hier niet, in mijn eigen *blog*. Oeps.

En waar zal ik het allemaal over gaan hebben in mijn euh... dagboek? Laat ik zeker van de gelegenheid gebruik maken om herinneringen op te halen aan mijn piratentijd. *Mi Amigo*. Oh die zalige tijd van mijn Grote Jongensavontuur. De Noordzee. Mijn tijd aan boord van dat zendschip. Het onbeschrijflijke gevoel dat ik had toen ik die krachtige middengolfzender mocht aanzetten 's morgens iets voor 6 uur. De glans van de mast. De vlinders in de buik toen ik mijn eerste *Mi Amigo*-jingles mocht draaien. Deel mocht uitmaken van een toch wel beperkte groep van avonturiers. *Stop!*

Er is nog tijd genoeg om lyrisch daarover te gaan doen.

Over *Maeva* moet ik het natuurlijk eveneens hebben. Dat was ook een avontuur. Eentje dat nog elke dag gevolgen heeft voor mij. Dus ook die bladzijden van mijn Jongensboek moeten hun plaats vinden hier. Over het werk dat ik nu al drie jaar doe misschien?

Klanten te woord staan. Proberen te helpen. Bah ja, waarom niet? Het is geen avontuur, maar het maakt wel deel uit van mijn leven. Over *Forest* dan? Ja hoor, natuurlijk. Lokale radio waar ik me niet slecht voel, integendeel. Het voorbije weekend nog barbecue gehad met de radio in Hamme. 't Was lekker, en het deed me een beetje denken aan de grote *Maeva*-bijeenkomsten begin jaren 80, alleen werd ik nu wel redelijk gerust gelaten.

Toen Marc vanmorgen op het werk de eerste blik wierp op mijn euh... dagboek, vroeg hij: 'En ik word dan zeker een *figuurtje* in je dagboek?'

Tja, Marc. Als er één iemand het verdient om een *figuurtje* in mijn dagboek te worden, dan ben jij het wel.. 't Zal al ruim 23 jaar zijn dat we elkaar kennen, denk ik. En de goden hebben gewild dat we nu alweer drie jaar ook op het werk op dezelfde vloer zitten. Ik zal niet anders kunnen dan je er regelmatig bij sleuren.

3 Rudi en het toilet

(3 augustus 2004)

Een halfuurtje met Rudi aan de lijn gehangen vanavond. Dat was ook weer een tijd geleden. We hadden het over Extra Gold, Outlook en over mijn euh... dagboek. *Alles is wel off the record* hé, zei hij toen het daarover ging. Uiteraard. Ik zou de meningen van *Rudi van Vlaanderen* niet durven ventileren via dit medium. Dat doet hij zelf wel.

De tijd dat *Peter Hoogland* mij vertelde dat hij nog wel een goeie dj kende voor *Radio Huguette*, die tijd ligt inmiddels een eeuw achter mij. Maar 't is fijn om er soms aan terug te denken. Die Peter toch. Nog zo jong toen, in 1980. Hij had al zijn haar nog en van *Joyce* was nog geen spoor. Peter kende dus een dj, eentje uit Opwijk. En hij had gelijk, het was een goeie. Rudi deed zijn intrede bij Radio Huguette en meteen ook in de Vlaamse radiogeschiedenis.

Hij drukte onmiddellijk zijn stempel op die vrije radio uit Nederover-Heembeek. Zijn stem was er eentje uit duizend, zijn spitsvondigheid en zijn onmiskenbaar gevoel voor humor ook. Hij slaagde erin om de slogan '*Radio Huguette Internationaal, niet voor niets jouw vrije radio!*' net niet lachwekkend te laten klinken. Ik moet dringend mijn zolder op om nog wat van die ouwe dingen op te zoeken en misschien wel online te zetten.

Leuke anekdote komt plots in me op.

Ik belde in die tijd ooit eens naar Rudi, toen hij nog thuis woonde. Zijn toenmalig lief nam de telefoon op, en toen ik vroeg of ik hem kon spreken, zei ze vlotjes (tegen mij, toen nog bijna een wildvreemde): '*Momentje, Rudi zit juist te kakken.*' Het menselijk geheugen onthoudt de raarste dingen.

Voor de rest moest ik voor Rudi vanavond mijn helpdesk-petje even opzetten om hem te adviseren bij een probleem met zijn Outlook Express. Zo af en toe lopen mijn verschillende levens wel eens door mekaar, of ik het leuk vind of niet.

4 Carmen in volle vlucht

(4 augustus 2004)

Het is warm. En ik vreet me te pletter aan die zoute stokjes. Zalig om mee in de tuin te zitten en ze één voor één uit het pakje te halen en op te knabbelen. Tot zover deze blik op mijn huidige bezigheid.

Vervolgens over tot de orde van de dag. Beetje orde scheppen in mijn hoofd, dat moet ik doen. Nu ik eindelijk zo'n *weblog* (ok, dat woord kan er nog net mee door) begonnen ben, is er zoveel dat ik wil vertellen, maar allemaal tegelijk kan het niet want dan is er voor de volgende dagen niks meer over.

'Ge zijt precies een crooner uit Las Vegas met die bril op,' zei Marc vanmorgen op het werk. De foto is mijn meest recente, door Marc notabene zelf genomen op de barbecue van Forest afgelopen zondag. De bril is niet eens van mij, maar van mijn buurman. Ik zag geen steek, want 't is er geen op sterkte uiteraard, maar de foto leek me wel *cool*. Meer moet je daar niet achter zoeken.

Straks zit ik voor 't eerst op *Extra Gold*. De Carmen-probleempjes zijn van de baan. Laat het duidelijk zijn, voor Patrick Thijs een *attack* krijgt: 't waren eigenlijk geen Carmen-probleempjes, maar probleempjes van Ronny, de Carmen-piloot van dienst. Die moet het programma onder de knie krijgen in volle vlucht en dat zal wel niet meevallen.

'Bij Forest hebben we een maand proefgedraaid met Carmen. Buiten antenne,' grijnsde *Mike Duprez* gisteren. Ik bespeurde wel enig leedvermaak in zijn ogen. Tja, het is nu eenmaal zo. Ik hoop van harte dat er straks niks verkeerd gaat, anders kan Evert het programma overnemen. Al zou dat misschien nog niet zo slecht zijn. Evert klinkt goed, en hij zit live, dat scheelt een heel stuk.

Ja, lief dagboekje, voor één uur per dag ga ik echt niet van Waasmunster naar euh... *dinges* rijden. Ik weet de naam van de uitzendplaats op dit moment zelfs niet meer, zozeer bedwelmd ben ik door de zoute stokjes.

Gisteren mailtje gekregen van *Geert M.* Dat is mijn eigen *stalker*. Al jaren hoor ik af en toe iets van Geert, en altijd weer blijkt hij perfect op de hoogte te zijn van mijn reilen en zeilen. Hij heeft mij nu teruggevonden dankzij deze site. Maar 't is best een goeie vent, zo te zien. Hij stelt ook wel de juiste vragen.

Waarom ik schrijf dat Maeva mij na al die jaren nog steeds achtervolgt bijvoorbeeld. Of waarom ik op mijn weblog geen link leg naar de site van *Eric Hofman* en wèl naar die van LDG. En waarom de aftelling op de Maeva archief-website plots verdwenen is.

Kortom, intelligente vragen waarop ik binnenkort een antwoord hoop te formuleren op deze plaats.

Eén vraag heeft Geert niet gesteld: waarom noem ik *Diederik Van Der Veken* steeds weer *Manneke Doemp*?

Antwoord daarop eveneens binnenkort in dit theater!

5 Murphy in Extra-land

(4 augustus 2004)

En jawel, hoor. Als het verkeerd kan lopen, *zal* het ook verkeerd lopen. Murphy heeft in zijn eentje het hele leven netjes samengevat. Iets na zes uur hoorde ik mezelf afgaan als een levensgrote gieter. Presentaties en muziek hadden totaal niets met mekaar te maken. Ik belde naar Extra Gold en kreeg Ronny aan de lijn, ongetwijfeld zwetend als een paard en worstelend met de geheimen en raadselen van Carmen.

‘Nou krijg ik weer die hele nieuwsgroep over me heen’ kreunde hij. Ik kon er eigenlijk alleen maar mee lachen. In de afgelopen 25 jaar heb ik op radio-gebied al heel wat meegemaakt en al zoveel watertjes doorzwommen, dat helpt om de zaken te relativieren. Natuurlijk weet ik ook dat zo iets in 2004 niet meer zou mogen, dat zo’n slechte start zoals die van de afgelopen dagen heel wat luisteraars wegjaagt en dat het moeilijk wordt om die terug te winnen. Maar niet *onmogelijk*. En tenslotte is het geheugen zo geprogrammeerd dat uiteindelijk de goeie herinneringen altijd komen bovendrijven.

Als Extra Gold zich kan herpakken (en ze zijn daar al een paar dagen mee bezig), weet binnen afzienbare tijd niemand meer wat er die eerste dagen allemaal verkeerd is gegaan.

You never get a second chance to make a first impression. Ik ken die uitspraak, maar ik geloof er niet in. Je kan een slechte start wel goedmaken, het duurt alleen even.

Morgen nieuwe poging dan maar? Wel ja, waarom niet? Mijn lijntje is natuurlijk ook maar in een bepaalde mate rekbaar, maar ik hou nog even vol, alle goede raad van een paar vrienden uit het milieu ten spijt.

En nu heb ik zin in *mosselen*, want daar hou ik van.

6 Maeva, zonder meer

(4 augustus 2004)

Bij het rondneuzen op mijn harde schijf kom ik weer allerlei foto's tegen die normaal gebruikt moeten worden op de Radio Maeva website. Daarmee bedoel ik dus de website die zal gaan over de originele Maeva uit het begin van de jaren tachtig, laat hier zeker geen twijfel over bestaan. Die site is eigenlijk al een meerjarenplan aan 't worden. Het originele idee komt uit de koker van *Arie van Loon*, ex-collega van mij.

Arie wilde een aantal jaren geleden al gebruik maken van Internet om daar alles op te verzamelen wat met Maeva te maken had: veel foto's, allerlei teksten, herinneringen, gesprekken, programmafragmenten. Kortom, de ultieme verzameling voor de Maeva-fans van toen.

Na de dood van Arie nam ik me voor om daar zeker mee door te gaan, samen met Marc. De site is inmiddels in een vrij gevorderde staat, maar nog lang niet klaar voor publicatie. Plus daarbij: de naam Maeva komt regelmatig op een minder fijne manier in het nieuws, en op zo'n momenten gaat mijn goesting tijdelijk over en drop ik het hele website-plan voor een tijdje in de koelkast.

Maeva is nog steeds een naam die bij heel veel mensen een belletje doet rinkelen, en zelfs de jongere radiomakers die nooit naar het station hebben geluisterd, blijken de naam te kennen. Ook voor die mensen zou de site interessant kunnen zijn.

7 De zomer van Manneke Doemp

(5 augustus 2004)

'Mag ik eens iets vragen, Ben?' vroeg mijn buurman gisteren.

'Natuurlijk, buurman', antwoordde ik.

'Waarom ben je eigenlijk met dat euh... dagboek begonnen?'

Hij vroeg het een beetje bedeesd.

Dat was nergens voor nodig, want ik ben in feite een hele goeie jongen.

Welnu: waarom?

Uiteraard volg ik al een tijdje op regelmatige basis de weblogs van vrienden, collega's, ex-vrienden en intelligente leden van de mensheid die ik niet persoonlijk ken maar wel waardeer.

Luc Van Braekel, Eric Hofman, Luc Janssen, Herman Boel.. om er maar een paar te noemen. Onlangs ontdekte ik dat een ex-collega van mij er ook eentje had. *Diederik Van Der Veken*, ik heb met hem een tijdje gewerkt in de zomer van 2001. Toen ik zijn weblog ontdekte, dacht ik: *wel ja, waarom niet?* En zo is het allemaal gekomen, buurman.

Jaja, Van Der Veken en ik, dat klikte direct. Een soort van *coup de foudre* maar dan tussen venten, ken je dat? Diederik was de man achter *Radio Magdalena* en *Radio Zeven* op de kabel. Er was in dat jaar de legendarische Maeva reünie, een weekend om nooit te vergeten. Later vertel ik daar nog wel meer over. Na dat weekend besloten Diederik, Eric Hofman en *Rudy Vanackoley* er mee door te gaan, en een soort van Maeva te brengen via de kabel, eerst gewoon onder de naam *Radio Zeven* en later (met toestemming van Rudy) als *Maeva op 7*. Nog later werd dat *De Maeva's Op 7*. Kortom, een heel gedoe.

In elk geval, die zomer reed ik elke dag van Gentbrugge waar ik toen resideerde helemaal tot in het verre Zoersel, om daar live *Wekkerwacht* te gaan presenteren. Diederik was daar ook elke

ochtend aanwezig om het nieuws te lezen in het programma. Al snel betrok ik hem meer bij het geheel, tot het programma uiteindelijk een echte duo-show werd. Al zeg ik het zelf, met z'n tweetjes waren we een redelijk bangelijk koppel.

Sinds mijn samenwerking met Arie van Loon en Marc Hermans in onze gezamenlijke gloriejaren, heb ik nooit meer zoveel *fun* gehad op de radio. Het mocht dan maar kabelradio zijn, het was toch nationaal te horen en de mensen die ons wilden horen, konden ons ook horen.

Natuurlijk kwamen er reacties van de die-hardfans van vroeger. Die vonden dat Diederik te veel het programma overheerste, maar diè mensen vonden nu eenmaal elk woord dat niet uitgesproken werd door iemand van de ouwe Maeva, een woord te veel.

Ik herinner me de *Hamse Quiz* met daarin vragen als '*Hoe heet het bekende Hamse bos: den Bunt, den Bant of den Bont?*'. Die quiz werd zagezegd gesponsord door *Diane van de Zogsebaan*. Het is fijn dat ik tegenwoordig vrij vaak binnenspring bij Diane om daar mijn sigaretten en af en toe een vers gesneden wit te halen.

Of onze zoektocht naar de jarenlang verdwenen broer van *Angelo Branduardi*, die we later vonden in één of andere poldergemeente bij Doel. *Prosperpolder* heette dat gat, herinner ik me nu! Tjonge tjonge. En veel mensen traptten daar nog in ook. *De zingende weervrouw* was eveneens een vast item. En het *specialeke*, een godvergeten plaat die Diederik elke dag van onder het stof haalde.

Diederik rookte in die tijd nog redelijk veel, en ik was al een flinke tijd gestopt, hoewel ik me elke dag bij hem een sigaret schooide die ik dan droog oprookte. Zonder vuur dus, hoe kwam ik erop? In elk geval besloten we in gezamenlijk overleg (vooral ik dan) om Diederik te laten stoppen met roken en daar elke dag verslag van te doen via de radio. *Manneke Doemp* was geboren. De luisteraars deden mee en stuurden suggesties en tekeningen en zo op. Veel heeft het niet opgebracht, want voor zover ik weet dampst Didi er weer lustig op los, en heeft hij mijn boek van *Alan Carr* nog altijd.

Zelf ben ik helaas ook weer begonnen tijdens een crisisperiode op het werk (de klanten met problemen zullen zich de periode van eind 2001 misschien nog herinneren met echt ellendig lange wachttijden aan de telefoon).

Maar: ook die zomer van 2001 ging onherroepelijk voorbij, zoals alles voorbijgaat. Diederik besloot de samenwerking met Maeva te verbreken en begon weer gewoon met Radio 7. Ik bevond me in het verkeerde kamp zoals later bleek en dus zat ik plots zonder radio. Om eerlijk te zijn, kwam mij dat nog goed uit ook, want in september 2001 stopte mijn radioloopbaan na 22 jaar toch, omdat ik eindelijk vast werk vond in Mechelen in een totaal andere branche. *Woeha*, ikke en een vaste job, wie had dat ooit gedacht?

Hoe dan ook, aan die kabel-zomer hou ik toch uitstekende herinneringen over, en aan Van Der Veken zoals gezegd ook.

Kom, ik steek nog een Marlboro op, ter ere van *Manneke Doemp*.

8 Man met pet uit oude doos

(5 augustus 2004)

Allez, ik heb het nu al een paar dagen over Ronny Van Gelder gehad, mijn ex-collega die nu opnieuw mijn collega is geworden en ik vind dat het tijd wordt om er eens een fotootje van hem bij te nemen.

't Is er eentje uit de hele oude doos, genomen in de Ukkelse periode en ik vind dat Ronny er redelijk macho uitziet, met die blote borst en dat borsthaar en zo. Alleen die belachelijke pet is er te veel aan. Ik moet er wel bij zeggen dat die pet eigenlijk van mij was.

Tien minuten geleden had ik Ronny nog aan de lijn om te confirmeren dat mijn programma voor vanavond wel degelijk aanwezig is. Mijn bijdrage is er inderdaad, hoorde ik opgelucht. Alleen wordt het opnieuw bang afwachten of er straks om 18 uur ook iets zinnigs op antenne komt.

'Als het deze keer weer misgaat, schrijf dan maar op dat het niet Van Gelders fout is, maar dat het dan aan het machien ligt,' grapte Ronny. Zijn gevoel voor humor is er nog steeds, gelukkig.

9 De jonge directiesecretaresse

(5 augustus 2004)

Op de -overigens mooie- site van Jan Leirs lees ik in een stukje over *Family Radio* het volgende mysterieuze zinnetje: *'Een toffe ervaring enneh toffe collega's daar in Neder-Over-Heembeek, op één persoon na dan misschien maar die werkt er intussen niet meer'*.

Nu heb ik zelf een behoorlijk lange tijd bij Family Radio gewerkt, zo ongeveer van september 1998 tot juni 2000, en zo goed als alle collega's daar vond ik inderdaad *tof*.

De radiocollega's dan toch. Voor de rest was het daar eigenlijk meer een muziekfabriek dan iets anders. Een tijdlang heb ik enkel programma gedaan, in de ochtend natuurlijk, maar later boden ze mij heel veel geld om fulltime een kantoor job te doen als *webmaster* van *Family Radio* en Contact Vlaams. Jan was overigens mijn opvolger daar, nadat ik besloot dat het welletjes was geweest en ik overstapte naar *Multipop* in Antwerpen.

Een verhaal apart trouwens, wellicht iets voor later op deze bladzijden.

Soit, dat ochtendprogramma ging de eerste maanden wel. Ik vond het best aangenaam om na jaren lokaal aanmodderen weer iets nationaal te kunnen doen. Vòòr Family kwam ik overigens van *Antigoon*, toen dat station nog van *Piet Keizer* was. Ook daar zit nog stof in voor meer. Later, vrienden en vriendinnen, niet alles tegelijk.

Er was een tijd sprake van, om van dat *tweede product* een nieuwe Maeva te maken, met naam en al. Dat liep verkeerd af (ja, ook hierover zou ik een flinke boom kunnen opzetten maar laat ik dat vooral niet doen), zodat op het laatste nippertje een andere naam moest worden bedacht. Tja, een geniale inval was het niet om de keten *Family Radio* te noemen.

Zeker niet met die schrijfwijze, zodat iedereen vanzelf de neiging had om het op z'n Engels uit te spreken terwijl we eigenlijk het fletse *Familieradio* moesten zeggen.

Danny De Bruyn belde mij bij Antigoon omdat hij mij er graag bij wou.

Later heb ik vernomen dat mijn naam nogal kwistig viel bij het ompraten van lokale radio's om in de keten te stappen. Ah ja, als *den dezen* meedeed, zou het echt wel een tweede Maeva worden. Flauwekul natuurlijk.

Maeva maak je echt niet enkel met een aantal namen van vroeger, laat staan met één enkele naam. Maar goed, ik liet me overhalen en die eerste maanden waren zoals gezegd, redelijk aangenaam in de ochtend.

Ze lieten me min of meer mijn gang gaan, alleen werd het mij al snel duidelijk dat het strakke *praatformat* van *Contact* ook bij ons zou worden ingevoerd.

IP, de reclameregie, had overigens geen greintje geduld en om de paar maanden werd omgeschakeld van format, programmering en muziekkeuze zodat de keten uiteindelijk totaal geen kans kreeg. Tja, als je niet gehinderd bent door enige vorm van *radio-feeling* en enkel maar met flink wat dollartekens in de ogen door het leven gaat, is dat te verwachten.

Doe mij er later aan denken dat ik het ook nog eens heb over de fameuze aprilgrap indertijd waarbij Family voor één volledige dag echt *Radio Maeva* werd.

Het idee was eigenlijk van *den Bruinen*, de uitwerking mocht ik zelf helemaal doen (samen met Arie van Loon die voor een paar dagen uit Nederland over kwam). Mijn ex-collega uit Aalst heeft daarvoor nog danig onder zijn edele delen gekregen van *IP* die dachten dat de luisteraars plots massaal gingen afhaken en echt zouden aannemen dat Family verdwenen was. *Oh my god!*

Waar had ik het eigenlijk over? Oh ja, over *Jan Leirs*. Net als hij had ik eigenlijk geen problemen met de collega's. Ik heb er in feite een aantal *keicool*e gasten leren kennen.

Jeroen Gorus om maar iemand te noemen. Jeroen beconcurrerde mij in de ochtend en we deden dus programma op dezelfde tijd, op amper 10 meter van elkaar. *Sjieke gast*. Eén van de betere radiomakers van de moderne tijd. *Tom van Wesendaele*, ook een fijn mens. Hij deed de nacht bij Family en Contact, en bleef meestal nog een tijdlang plakken 's morgens. Ik kwam hem een paar maanden geleden toevallig tegen in Waasmunster maar hij maakt geen radio meer.

God ja, er zijn er nog natuurlijk. *Grim Vermeiren*, ook een toffe kadee. Nu bij de 4FM nieuwsdienst, toen nog bij *Radio Beiaard* in Dendermonde. En *Louis Weenen*, die nieuws kwam lezen bij mij. En de beruchte *Jo Buggenhout*, waar ik vreemd genoeg redelijk wat sympathie voor voelde.

En ik leerde er ook de onovertroffen *Van Opstal* kennen, zowat de enige die ik nog regelmatig spreek. Geen collega meer, maar een vriend geworden.

Met de personen buiten de studio had ik weinig of geen contact. Met de Franstaligen bijvoorbeeld, niet in het minst omdat mijn Frans op geen *botten* trekt. Ook omdat het sfeertje mij niet aanstond. Het achterbakse gedoe en zo, je kent dat wel van overal in de wereld.

Ik kon dan weer wel overweg met *den Bruinen* want die kende ik al zo lang. Zelfs met *Jan Dooms* kon ik het op persoonlijk vlak best vinden.

Maar.. oh god! Wie ik totaal niet kon verdragen, was o.m. de vrouw van de baas, hoe heette ze ook weer? *Chantal*! Brrr... ik zie haar weer voor me, helemaal opgedirkt en opgetut. De macht lag voor een groot deel bij haar, dus ver zou ik het daar toch niet hebben gebracht. *Francis* zelf kon ik wel hebben, de man heeft een zeker *charisma*, dat moet ik toegeven.

En er liep daar nog zo'n rare rond. Hoe heette die ook weer? Ook Chantal? Zwart haar, verantwoordelijk voor de boekhouding en de uitbetaling van de lonen. Kortom, iedereen was super vriendelijk voor haar maar ik kon het niet opbrengen. Brrrr.

Wèl tof was *Katrin*, de jonge directiesecretaresse van de *Rudy*. Ja, de Rudy uit de Kempen. Ook daar had ik al wat mee beleefd in mijn jaren daar. Ik moet dringend Marc nog eens aanspreken voor meer details uit die tijd want het begint al te vervagen. Maar met Katrin had ik wel fijne gesprekken, dat is een feit.

Het schijnt dat er nogal vrij veel *plek* is op zo'n weblog van Skynet, dus ik heb nog mogelijkheden genoeg om alle mensen uit het verleden aan bod te laten komen en sommige van hen een flinke veeg uit de pan te geven. *Hihi*.

Maar wat ik dus eigenlijk al die tijd wou zeggen: *Jan Leirs*, welke collega bedoel je eigenlijk waar je niet mee overweg kon??

Want jawel, dat interesseert mij dus zeker, die intermenselijke verhoudingen en de daarmee gepaarde ongemakken.

Let me know, J.

10 De klok van halfnegen

(8 augustus 2004)

Het was eindelijk nog eens als vanouds een live uitzending, samen met mijn gewaardeerde collega Marc. Forest begon vandaag met de Top 1052 en vier uurtjes daarvan mochten wij *voor onze rekening* nemen, om het met een oeroud radio-cliché te zeggen. Marc had een ventilator, zijn *ghetto-blaster* en een zak vol *ijsgekoelde* dranken meegebracht en dat was nodig ook.

Pas op, ik hou van Forest, het volk en zijn leiders maar het kan daarboven verdorie een sauna zijn. Alle ramen open, de geluiden van het zondagse Hamme waren deel van het programma, en dan maar *volle petrol*.

Mike Duprez had alles netjes voorbereid, de volledige lijst voor de hele week is op professionele wijze ingevoerd in *Carmen* (Ronny, kom eens naar Hamme kijken!) en eigenlijk was het op die manier kinderlijk eenvoudig om te doen.

Ook *Joeri Totté* was er en *Dale Cooper*, twee fijne mensen die het ook allemaal op vrijwillige basis doen, net als Marc en ik overigens. Er stond deze week een discussie op *be.radio* over radiomakers die zonder vergoeding, op hobby-basis dus, hun medewerking verlenen aan een lokale radio. *Is daar iets verkeerd mee?* was de onderliggende vraag. Natuurlijk is daar niets verkeerd mee, is mijn onderliggend antwoord. Ik kan het weten, denk ik. Zo goed als alle radiostations waar ik ooit aan heb meegewerkt, hebben mij daar minder goed tot zeer goed voor betaald. In het wit en in het zwart, jawel. Radio is jarenlang mijn beroep geweest en dus moest ik daar mijn brood mee verdienen. Tegenwoordig doe ik het echtwaar gratis voor de radio uit mijn geboortestreek, en ik merk bij mezelf weinig verschil in mijn

houding tegenover het radio maken en in mijn manier van doen op de radio. De collega's van Forest doen het ook allemaal graag, de radio haalt met niet al te veel reclame een *break-even* op het einde van elk boekjaar en bestaat al meer dan twintig jaar. Is daar iets verkeerd mee? Ik denk het niet.

Is er iets verkeerd met radiomakers die het om den brode doen? Ook niet. Zolang ze het bovendien nog *voor de fun* doen. En helaas, daar wringt het schoentje. Natuurlijk: als een lokale radio een redelijke winst haalt en *toch* enkel met vrijwilligers wil werken, zit daar voor mij wel een geurtje aan, hoewel ik de neiging heb om te zeggen: wie het voor niets *wil* doen, zal het ook niet erg vinden om er niet voor betaald te worden. 't Blijft een vrije keuze, nietwaar.

Genoeg gezeurd, allerschattigste dagboek. Het was een fijne, hete zondagmiddag en de vier uur vlogen voorbij. De muziek kon mij niet op elk moment even hard bekoren maar dat heb je nu eenmaal met een lijst van meer dan duizend nummers, zeker als je nog onderaan zit.

Tussendoor was er zelfs nog tijd om wat te surfen, de bekende radiosites, de nieuwsgroep, je kent dat wel. Veel nieuws was er niet te lezen. Op *iRadio* stonden wij, op de Radiowereld van Manneke Doemp werden we *de tweeling* genoemd en op de weblog van Eric Hofman beschreef *de lange* zijn onverbreekelijke band met Marc. Ja maar Marc, wat is het nu? Ga je mij ontrouw zijn?

Oh ja, en op de nieuwsgroep wordt Extra Gold onder vuur genomen. Volgens de zelfverklaarde radiogoeroe K.G. draait die radio enkel muziek uit de jaren 40-50-60. Tja, ik hoor toch meestal muziek van later, vent. De jaren 70 overwegen, da's waar. Maar ook hits van later hoor ik passeren. Doe mij er nog aan denken dat ik eens een boom opzet over het fenomeen K.G.